

[Glistrup]

Man kan i og for sig kun sige, at det er tragisk, at en regering kan fremføre sådanne synspunkter. Men ulykkeligvis er dette bare en af de fuldstændig klare bekræftelser på, hvad alle vi, der er tvunget til erhvervsmæssigt at foretage analyser af regeringens politik her ned igennem årene, har vidst igennem længere tid. Den statsminister, vi har i dette land, er aldeles uduelig til sit job. Det er det, som nu står klart for alle, med den udformning, regeringens politiske oplæg har fået her. Det er noget, som vi, der har fulgt, hvad der har været resultatet af statsministerens politik igennem de 4 år godt og vel, der er gået, siden han genovertog regeringsmagten, har kunnet konstatere, i kraft af, at det igen denne periode er lykkedes for ham at føre en sådan politik, at vi har fået ca. ni-doblet statens gæld. Gældsforøgelsen foregår i et kraftigt og stadig stigende tempo til byrde for vore efterkommere. Men ikke nok med, at vi altså vælter en bunke byrder over på efterkommerne; samtidig er det lykkedes i denne statsministers tid at forringe alle de væsentlige økonomiske tal, der er tale om.

Det er simpelt hen regeringsskabte, folketingskabte ulemper. Der er ikke noget med, at der er kommet nogle særlige byrder til os udefra. Det er udelukkende i kraft af, at regeringen under statsministerens ledelse har ført en dårlig politik i disse 4 år. Ser man på olieprisernes udvikling over en årrække, er det nemlig således, at oliepriserne ikke er steget mere, end andre priser er steget. Prisstigningerne kom på den behagelige måde, at de er kommet sent henne i forløbet, når det drejer sig om olien, således at vi i lang tid har kunnet drage fordel af de lave oliepriser. Der er intet i de udenrigske forhold, der berettiger til, at vi bliver ved med at få en større og større gæld over for udlandet, større og større registrerede arbejdsløshedstal, højere og højere rente, øget gæld og alle de mange andre udviklinger, som har fundet sted i denne statsministers tid. Det er udelukkende, fordi statsministeren er uduelig til sit arbejde.

Det næste punkt, som hørte til i denne »afbalancerede politik«, var, at nu kunne det ikke blive ved med at gå længere, som den socialdemokratiske ordfører sagde, med udviklingen i de offentlige udgifter. Nu skal vi virkelig se at finde ud af, hvor vi kan spare. Her siger så statsministeren: amter og kommuner skal næste år virkelig til at spare. Det

er hårdt, det gør ondt – for de kan kun forøge deres udgifter med 14 mia kr., sådan at de bruger 14 mia kr. mere i 1980, end de bruger i 1979. Det er sparebudskabet, som kommer fra landets statsminister.

Det er sikkert rigtigt, når kommunernes folk siger, at de er nødt til at bruge disse 14 mia kr. mere. Hvor er så ulykkerne skabt henne? Præcis det samme sted som på de andre felter: i folketinget, Christiansborg, 1218 København K. Der er ulykkerne skabt. Derfra kan ulykkerne fjernes.

Det kunne man have gjort, ikke ved at fremsætte disse syv lovforslag her, men ved at fremsætte de fornødne forslag til at sætte tæring efter næring, så man ikke tvinger kommunerne til disse meget betydelige udgiftsforøgelser, som er regeringens bud på at spare. Det væsentlige bud på at spare er, at man altså skal forøge de kommunale udgifter så kraftigt.

Men statsministeren havde også som sit punkt 3 et oplæg til, hvordan man skulle spare. Nu skal vi til at spare 2½ mia kr. på statsbudgettet. Det lyder jo altid godt. Den melodi har vi vist hørt hver evig eneste gang fra statsministerens side i forbindelse med de mange kriseoplæg, hvor tingene er blevet værre og værre for hver evig eneste gang. Et septemberforlig har ført til et augustforlig, et augustforlig til et martsforlig, et martsforlig til et augustforlig, og nu har augustforliget ført til dette sankthansforlig. Hele vejen igen har vi hørt: ja men nu skal staten skam til at spare. Men i forhold til hvad? Når vi ser på de rent faktiske regnskabstal, ja, så ser vi f. eks., at fra 1978 til 1979 forøges statens underskud fra 27 mia kr. til 39 mia kr. Nu skal vi altså til at spare 2½ mia kr. i 1980. Vil dette imponerende tal, 2½ mia kr., så betyde, at vi kun får 36½ mia kr. i underskud næste år i stedet for de 39 mia kr., vi har i år? Det ville svare til, at vi sagde til digegreverne derovre i Sydvestjylland: I kan få en teske, når der kommer nogle oversvømmelser, og så kan I forsøge at hindre oversvømmelser på den måde. Selvfølgelig er 2½ mia kr. i sig selv et latterligt lille og uacceptabelt tal i forhold til et underskud på 39 mia kr., men det er jo ikke det, der er situationen. Nej, finansministeren vil møde op med et forslag, hvor han får et underskud på 48 mia kr., og så vil han sige: jeg har sparet de 2½ mia kr., for ellers havde jeg haft 50½ mia kr. i under-